

Abstrakt

Bakalářská práce pod názvem Nucené práce slovenských Maďarů v Čechách v letech 1945-1948 se zabývá jedním z vnitrostátních řešení likvidace maďarské menšiny v Československu. V první části se práce zaměřuje na mezinárodní kontext řešení otázky maďarské menšiny, jednáním Maďarska a Československa a přístupem vítězných velmocí. V druhé části autorka popisuje události, kdy byla ve třech etapách od října do prosince 1945, od července do srpna 1946, od konce roku 1946 do února 1947 nuceně převezena část maďarského obyvatelstva z jižního Slovenska do českého pohraničí na veřejné práce. Třetí část práce je zaměřena na změnu československé politiky vůči maďarskému obyvatelstvu, návrat Maďarů zpět na Slovensko a celkové důsledky vnitřní kolonizace. Práce je zpracována na základě analýzy dostupných zdrojů. Nad rámec je použita metoda orální historie. Práce se věnuje rozhovorům s pamětníky Imre Lengyelem, Gabrielem Tarnolcim, Alexandrem Mokošem a Marií Jergyik, které dokreslují dopad vnitřní kolonizace na maďarské obyvatelstvo. Autorčíným cílem je zjištění důvodů akce vnitřní kolonizace, proč byla akce neúspěšná a jaké měla důsledky pro maďarskou menšinu. V závěru práce došlo k následujícím zjištěním. K vnitřní kolonizaci a nuceným pracím došlo kvůli nutnosti řešit otázku maďarské menšiny vnitrostátně, protože řešení na mezinárodním fóru se nezdařilo a řešení otázky s Maďarskem nepostupovalo podle představ československé vlády. Neúspěšnost akce byla způsobena její nepromyšleností. Československé řešení asimilace maďarského obyvatelstva v Čechách nebylo Maďary přijmuto dobře, nechtěli zůstat v Čechách. Akce vnitřní kolonizace a nucených prací měla převážně negativní vliv na maďarské obyvatelstvo, které bylo vykořeněno ze svého prostředí a přišlo o majetek.